

Advies Algemene Raad

Sectorraad Kunsten en Erfgoed
Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk
Vlaamse Sportraad

Brussel, 16 september 2011

Maximale geluidsniveaus van muziek in inrichtingen

De SARC wordt om advies gevraagd door Joke SCHAUVLIEGE, in haar hoedanigheid van Vlaams minister bevoegd voor Leefmilieu. Het gaat om een **voorontwerp van besluit** van de Vlaamse Regering tot wijziging van twee eerdere besluiten:

- het besluit van 6/2/1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I) en
- het besluit van 1/6/1995 houdende algemene en sectorale bepalingen betreffende milieuhygiëne (VLAREM II)

Dit voor wat betreft het **maximaal geluidsniveau van muziek in inrichtingen**.

Directe aanleiding voor dit voorontwerp van besluit is het debat dat in de zomer van 2009 losbarstte over de geluidsniveaus op muziekevenementen en de toenemende gehoorschade.

ADVIES

Positief

De SARC vindt het positief dat maatregelen worden genomen voor de (auditieve) gezondheid van het publiek.

De SARC benadrukt dat de sectoren begaan zijn met de problematiek en bereid zijn om mee te werken aan maatregelen voor een gezonde auditieve beleving.

De SARC is tevreden dat de overheid al rondetafelconferenties heeft georganiseerd met de betrokken partijen en is ingegaan op bepaalde knelpunten die door de sectoren werden aangereikt, zoals de tijdsperiode en plaats van de metingen.

Problematisch

Echter, nog niet alle problemen zijn opgelost.

De SARC wil deze in dit advies aankaarten en aanbevelingen doen om het gehoorschadebeleid op een meer haalbare wijze uitvoerbaar te maken.

1) Financiële gevolgen

Het voorstel is **niet kostenneutraal**. Voor sommige exploitanten zullen grote kosten nodig zijn, bijvoorbeeld voor het akoestisch onderzoek, de akoestische aanpassingen, de aankoop van aangepaste meetapparatuur die jaarlijks wordt gekalibreerd, of de aankoop van een geluidsbegrenzer, de continue metingen (voor categorie 3 met verplichte registratie) of andere investeringen in infrastructuur. Ook het feit dat het geluidplan door erkende organisaties moet opgemaakt worden, zal

een stijging in kosten betekenen. Tevens zal deze wetgeving een zeer breed toepassingsgebied hebben en niet enkel impact hebben op die initiatieven die automatisch met muziek geassocieerd worden; ook cafés, verenigings- of sportactiviteiten en verschillende cultuurcentra zullen aankijken tegen een vergunningsprocedure die zwaar en kostelijk is.

2) Impact op lokale besturen

Via jeugdhuisen, jongeren centra, feestzalen,... zijn er zeker **ook financiële gevolgen voor de lokale besturen** die soms (mede)eigenaar zijn van de inrichtingen waar muziek gemaakt wordt. Zij zijn ook verantwoordelijk voor het handhavingsbeleid dat meteen een veel ruimer toepassingsgebied krijgt en kunnen zich nu verwachten aan een belastende toename van het aantal rechtszaken.

3) Administratieve lastenvermeerdering

Er zijn ook **bijkomende administratieve lasten**. Door de wijziging in de VLAREM wetgeving van dansgelegenheden naar muziekactiviteit en het vervallen van de 100m² oppervlakte als parameter, breidt de vergunningsplicht uit.

Kleinere spelers die draaien op de inzet van vrijwilligers, zoals clubs of jeugdhuisen, zullen worden geconfronteerd met een lange, dure en zware vergunningsprocedure. Wordt bovendien niet verondersteld dat deze organisaties zich ook conformeren aan heel wat andere milieuverplichtingen die minder relevant zijn voor deze schaal en voor deze specifieke werkvorm (acclimatisatie, ...)? Terwijl de aanpassing aan deze (minder relevante) verplichtingen wel zeer kostelijk kan zijn. De kleinere entiteiten (muziekclubs, jeugdhuisen) kijken in deze optiek ook tegen een nog bijkomende financiële kost aan en een overreglementering.

Bovendien kunnen alle overtredingen binnen de VlareM wetgeving strafrechtelijk bestraft worden. Dit kan ernstige implicaties hebben op het engagement van vrijwilligers.

4) De oordopjes problematiek

De aanbeveling (categorie 2) of verplichting (categorie 3) om **gratis oordopjes** ter beschikking te stellen, lijkt een vreemde beslissing. Het brengt grote **kosten voor de organisatoren** met zich mee, die keer op keer oordopjes ter beschikking moeten stellen. Bovendien zijn deze bedoeld voor eenmalig gebruik, wat **niet** strookt met **ecologische/duurzame** doeleinden, noch is het kostenefficiënt. Tot slot geven de goedkope oordopjes een vals gevoel van veiligheid, zeker indien ze niet aan de kwaliteitsnormen voldoen.

5) Gebrek aan resultaten van de lopende impactanalyses

In opdracht van de administratie leefmilieu loopt vandaag een **onderzoek in vijf jeugdhuisen** om een impactanalyse te kunnen maken. De resultaten hiervan worden verwacht tegen midden oktober. Ook de **enquête** die werd afgenomen **bij jeugdhuisen en jeugdverenigingen** is nog niet verwerkt. De SARC vindt dat **het inwachten van deze resultaten** noodzakelijk is om correcte inschattingen te kunnen maken en verdere adviezen te kunnen formuleren.

Aanbevelingen

De SARC benadrukt het belang van het nemen van preventie- en sensibilisatiemaatregelen in het kader van een totaal beleid over gehoorschade door blootstelling aan hoge geluidsniveaus.

De SARC beseft dat een kosten- baten analyse gemaakt wordt, waarbij de belangen van de sectoren worden afgewogen tegen het belang van de volksgezondheid. Dat er een gehoorschadebeleid nodig is, staat dan ook buiten kijf. Echter, het is duidelijk dat de nieuwe regelgeving grote onrust opwekt over de impact ervan op het terrein. Het besluit dat voorligt, zal voor organisatoren extra kosten en administratieve last met zich mee brengen. In het bijzonder de kleinere en occasionele organisaties die voornamelijk met vrijwilligers werken zullen worden getroffen. Bepaalde maatregelen zijn niet altijd organisatorisch of budgettair mogelijk voor kleine organisatoren (bijvoorbeeld continu meten van het geluidsniveau of oordopjes ter beschikking stellen). Het doorvoeren van huidig voorstel zal een daling van het aantal muziekactiviteiten en een stijging van de administratieve en financiële lasten voor de organisatoren tot gevolg hebben. Ook de lokale besturen zullen hiervan gevolgen ondervinden.

Vandaar dat de SARC een **overgangsregeling** voorstelt met de bedoeling:

- een juiste **inschatting te maken van de financiële kosten**, wie die zal betalen en wat hiervan de gevolgen kunnen zijn;
- een **cultuureffectenrapport te maken** rond deze regelgeving; welke effecten zal deze regelgeving hebben op de cultuursector op korte en lange termijn;
- **na te gaan of de voorgestelde maatregelen wel in verhouding zijn** met het resultaat dat men ermee bereikt;
- effectieve, kwalitatieve en duurzame **oplossingen te vinden voor het oordopjes-probleem**;
- **duidelijkheid** te creëren **over aansprakelijkheid, controle en handhaving** van de reglementering (strafrechtelijke gevolgen, wie controleert, wie draagt daarvoor de kosten,...?), eventueel via specifieke bepalingen voor kleine en occasionele initiatiefnemers in de Vlarem-regelgeving.

Luk Verschueren, Algemeen voorzitter SARC
Iris Van Riet, Algemeen secretaris SARC